

## αδεκαρία

**αδεκαρία**, ουσ. [<αδέκαρος + κατάλ. -ία], η παντελής έλλειψη χρημάτων: «με τέτοια αδεκαρία δεν τολμώ να ξεμυτίσω απ' το σπίτι». Συνών. η αναπαραδιά / η απενταρία / η αφραγκία / η αψιλία·

- έχω αδεκαρίες, δεν έχω καθόλου χρήματα, είμαι εντελώς άφραγκος: «τον τελευταίο καιρό έχω κάτι αδεκαρίες, που δεν μπορώ να στο περιγράψω». Στον τύπο έχω κάτι αδεκαρίες! επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι αδεκαρίες(!)·

- με δέρνει αδεκαρία ή με δέρνουν αδεκαρίες, υποφέρω από παντελή έλλειψη χρημάτων, περνώ περίοδο μεγάλης φτώχειας: «με δέρνουν τέτοιες αδεκαρίες, που στερούμαι ακόμη και τα τσιγάρα μου». Στον τύπο με δέρνει μια αδεκαρία! ή με δέρνουν κάτι αδεκαρίες! επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι αδεκαρία! ή μα τι αδεκαρίες(!)·

- περνώ αδεκαρίες, περνώ περίοδο μεγάλης φτώχειας: «είναι πολύς καιρός τώρα που περνώ αδεκαρίες». Στον τύπο περνώ κάτι αδεκαρίες! επιτείνει την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι αδεκαρίες!

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας